

[Pia Kjærsgaard]

bare ærgerligt, at de har stemt anderledes i salen.

Dengang udlændingeloven blev gennemført, havde vi præcis de samme synspunkter. Det kan man slå tilbage i Folketingets forhandlinger og se. Der var ikke den debat, der er i befolkningen i dag, fordi man på daværende tidspunkt ikke havde gjort befolkningen opmærksom på, hvad den lovgivning ville indebære. Da havde vi altså præcis de samme holdninger og synspunkter, så man skal ikke stå her og beskyldte os for at ville slå plat på det.

Jeg synes, det er en meget arrogant holdning, visse politikere giver udtryk for. Jeg har hørt i radioen, efter at den undersøgelse blev offentliggjort i mandags, og jeg har hørt her i dag fremført fra Folketingets talerstol, at det er befolkningen, der faktisk ikke rigtig ved, hvad der foregår. Det er befolkningen, der nu skal gøres opmærksom på en hel masse igennem en oplysningskampagne. Det er fantastisk arrogant, at politikere tillader sig at have sådan en holdning over for befolkningen: jamen det er bare, fordi I ikke aner, hvad der foregår; I er faktisk for dumme. Det er i virkeligheden det, politikere siger til vælgerbefolkningen, og det synes jeg er meget, meget arrogant. Man tror, at fordi der kommer et 18-punkts program fra regeringen, ændrer befolkningen opfattelse af udlændingeloven, men det er forfejlet.

Torben Lund (S):

Jeg er en af dem, der ikke har taget ordet, efter at fru Pia Kjærsgaard holdt sit indlæg her fra talerstolen. Efter at have overværet debatten i den seneste halve times tid er jeg glad for, at jeg ikke tog ordet. Jeg tror, at vi alle havde været bedst tjent med, at fru Pia Kjærsgaards tale var gået i Folketingstidende og ikke var blevet kommenteret yderligere.

Men ellers er vi jo her for at diskutere et lovforslag om boliger til flygtninge, og jeg skal bare sige en enkelt ting her i anden runde.

Den går altså ikke, hr. boligminister, når boligministeren vedrørende den private udlejningsmasse siger, at nu må vi lade det komme an på en prøve, om de private udlejere vil leje ud til flygtninge eller de ikke vil. Nu har vi foreløbig ventet i 15 måneder på en i øvrigt udmærket afsluttende rapport, og

jeg synes, det er 15 måneder, der er givet godt ud. Vi har fået et godt materiale, men vi kan altså ikke blive ved med at se tiden an. Det er nu, der er brug for boliger. Det er her i 1987 og det første kvartal af 1988, at vi ved at 8.000 flygtninge skal have en bolig.

Regeringspartierne og Socialdemokratiet har jo i fællesskab lavet flygtningeloven og udlændingeloven, vi har lavet flygtningebestemmelsen, og derfor må jeg sige, at jeg synes, det er meget uansvarligt, at regeringen så ikke er indstillet på at følge den lov, vi i øvrigt har været enige om, op med, at der også skal være en bolig til de nødstedte mennesker, som er landet her i Danmark som flygtninge. Det synes jeg er pinligt. Jeg synes, det er uansvarligt.

Det, der skal til, er flere boliger. Det kan vi få som nogle flere almennyttige boliger, vi kan få det som nogle flere ungdomsboliger, og så kan vi få det ved at gøre den private udlejningsmasse tilgængelig for flygtninge.

I denne sammenhæng må det dog i særdeleshed være sådan, at hvis det er private boliger, der ejes af banker, sparekasser, forsikringsselskaber, pensionskasser osv., så kan dette tvangselement, som boligministeren hele tiden hænger sig i, vist ikke holde. Dette tvangshensyn kan ikke holde stærkere, end det ville kunne holde over for almennyttige boligselskaber, som jo så står tilbage, hvis ikke vi får nogle flere boliger, og skal huse de 8.000 flygtninge. Så er det i virkeligheden over for de almennyttige boligselskaber, man udøver den tvang – skal vi sige fremkalder den uvilje, som boligministeren har været inde på – som man altså ikke vil udøve over for den private udlejningsmasse.

Hvis man gjorde det hele mere tilgængeligt for flygtningene, ville man også udjævne de tvangsproblemer og det uvilje-problem, vi har talt så meget om i dag.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Hr. Pelle Voigt stod og refererede mig for at have sagt fra talerstolen, at det kan kommunerne jo sagtens finde ud af, og spurgte: hvad er det, vi overhovedet skal forhandle med kommunerne om?

Jeg mener ikke, at jeg har sagt, at det kan kommunerne sagtens finde ud af. Jeg mener i virkeligheden, det er et meget stort og tungt opgavekompleks at skaffe boliger til alle,